

Programma
Hemel op Aarde
Liederen van Nikolai Medtner (1880 - 1951) en
Sergei Rachmaninoff (1873 – 1943)

Het Medtner Project
Ekaterina Levental, mezzosopraan
Frank Peters, piano

Sergei Rachmaninoff

De Muze op. 43 no. 1

Nikolai Medtner

De Muze op. 29 no. 1

Nikolai Medtner

Wandrer's Nachtlied II op. 6 no. 1

Wandrer's Nachtlied I op. 15 no. 1

Praeludium op. 46 no. 1

Sergei Rachmaninoff

How fair is this spot op. 21 no. 7

Melodie op. 21 no. 9

Seringen op. 21 no. 5

Nikolai Medtner

Elegie op. 45 no. 1

Pauze

Sergei Rachmaninoff - Liederen op. 38

In my Garden at Night

To Her

Daisies

The Rat-Catcher

Dreams

A-oo

Nikolai Medtner

Geweihter Platz & Sonate Vocalise opus 41, no. 1

Teksten liederen

<p style="text-align: center;">De Muze A. Poesjkin/ Hans Boland</p> <p>Ik was nog maar een kind, en zij kon alles velen; Zo mocht ik op haar fluit met zeven pijpen spelen Terwijl zij luisterde en glimlachte. Ik liet, Hoe onbeholpen ook, het holle zangersriet Weerklinken en bezong een vredig herdersleven Of galmde lofzangen door goden ingegeven. Onder luw eikenloof dronk ik de hele dag Haar lessen in. Rondom zweeg alles. Haar gedrag Was ondoorgrondelijk. Soms kon zij naar mij wenken En zomaar, onverwacht, de grootste vreugde schenken Die ik me denken kon, dan viere de meerd</p>	<p style="text-align: center;">How fair is the spot op. 21 no.7 - Galina Translation © Philip Ross Bullock</p> <p style="text-align: center;">How fair this spot... Just look, there in the distance The river is ablaze; The meadows are like a radiant carpet, And the clouds are white.</p> <p style="text-align: center;">There is nobody here... here silence reigns... Here I am alone with God. And the flowers, and the old pine tree, And you, my dream!...</p>
<p style="text-align: center;">Wanderers Nachtlied II op. 6 no.1 W. Goethe</p> <p>Über allen Gipfeln ist Ruh, ist Ruh. In allen Wipfeln spürest du kaum einen Hauch. Die Vögelein schweigen im Walde. Warte nur, balde ruhest du auch.</p> <p style="text-align: center;">Wanderes Nachtlied I op. 15 no. 1 W. Goethe</p> <p>Der du von dem Himmel bist, Alles Leid und Schmerzen stillst, Den, der doppelt elend ist, Doppelt mit Entzückung füllest, Ach, ich bin des Treibens müde! Was soll all der Schmerz und Lust? Süsser Friede, Komm, ach komm in meine Brust!</p> <p style="text-align: center;">Opus 46. No 1 Praeludium W. Goethe</p> <p>Wenn im Unendlichen dasselbe Sich wiederholend ewig fließt, Das tausendfältige Gewölbe Sich kräftig in einander schließt; Strömt Lebenslust aus allen Dingen, Dem kleinsten wie dem größten Stern, Und alles Drängen, alles Ringen Ist ewige Ruh' in Gott dem Herrn.</p>	<p style="text-align: center;">Melody op. 21 no. 9/ Nadson Translation © Philip Ross Bullock</p> <p style="text-align: center;">I should like to die on the wings of ecstasy, In lethargic slumber, brought on by dreams, With no torments of repentance, no anguished meditation, No pusillanimous tears of parting with the earth.</p> <p style="text-align: center;">I should like to die in the fragrant spring, In an overgrown garden, on a sweet-scented day. Dark linden-trees will cluster, dreamily, above me, And the lilac blossoms will sway to and fro.</p> <p style="text-align: center;">Nearby a stream will stir and trouble the wordless stillness With its mysterious babbling, And the solemn silence of blue sky above Will impart to me the mysteries of heaven's eternity...</p> <p style="text-align: center;">Let me neither pray nor weep as I die, But rather fall into a sweet slumber, where I shall dream</p>

**Seringen op. 21 no. 5 /Beketova
Vertaling E. Levental**

Bij het ochtendgloren,
Op het met dauw bedekte gras
Ga ik de vroege ochtend inademen

In de geurige schaduw,
Waar de seringen nestelen
Zal ik mijn geluk gaan zoeken

Mijn leven kent maar één geluk
Dat mij gegeven is
En dat geluk groet in de seringen

Op de groene takken,
In de geurende struiken
Leeft mijn gekoesterde geluk.

**At night in my garden op.38 no. 1 /Blok
Translation @Emily Ezust**

At night in my garden
the weeping willow weeps,
and she is inconsolable,
This dear Willow, mournful willow tree.

Early morning flashes;
The gentle maiden Dawn
From dear Willow, weeping bitterly,
Wipes away the tears with her curls.

**Elegie op. 45 no. 1
Alexander Poesjkin/ ©Hans Boland**

Haar onbekende schemerduister
En haar geheime bloemenwei
Schenken de poëzie haar luister
En mij de zoetste mijmerij.
Als wáár is wat de dichters leren,
Dan ligt het binnen ons bereik
Vanuit het graf terug te keren
Als schimmen uit het dodenrijk
Die naar de mooiste plekjes komen
Uit hun warmbloedige bestaan
En troost brengen door - via dromen -
Bij vrienden op bezoek te gaan
Die in de Elyzeese velden
Verwacht worden als aan een dis
Waar zich steeds nieuwe gasten melden
Naar wie lang uitgekeken is.

Of zouden wensdromen bedriegen,
En zullen, als de stof vergaat,
Ook onze zintuigen vervliegen
Waarbij ons elk gevoel verlaat?
Is er een oord waar heil en schoonheid
Het lijden louteren met vuur
En waar geen plaats is voor gewoonheid
En indrukken van korte duur?
Zal ik in staat zijn te vergeten
Wat mij het leven had bereid?
Zal ik als dode niets meer weten
Van liefdesmart, van pijn en spijt?

**Te Her op. 38. No 2/Bely
Translation @Emily Ezust**

Pearls adorn the grass.
From somewhere
I hear mournful greetings,
Cherished greetings...
Dear one, where are you?
Dear one!

The lights of evening are clear,
The lights of evening are red,
My arms raised,
I await you,
Dear one, where are you?
Dear one?

My arms raised,
I await you;
In the streams,
Lethe washes the years away,
Pale Lethe,
In the streams,
Dear one, where are you?
Dear one!

Daisies op. 38 no. 3/ Lotaryov
Translation © Philip Ross Bullock

Just look! See how many daisies there are
Here and there...

They are in flower, so many of them, such
abundance.

They are in flower.

Their three-faceted petals are like wings,
Like white silk.

They are the summer's might, the joy of
plenty,
A radiant army!

Prepare, oh earth, a drink of dew drops,
To refresh the flowers' stems...

Oh maidens fair! Oh little daisy starlets!

I will greet the dear guest,
tra-la-la-la-la-la-la,
And will kiss her away till dawn,
Satisfying my heart with tenderness.

And, after we've exchanged rings,
tra-la-la-la-la-la-la,
I'll put her out with the sheep,
Into the garden, where slender poplars
stand!
tra-la-la-la-la-la-la!

The Rat-Catcher op. 38 no. 4 / Bryusov
Translation @Emily Ezust

I play a reed-pipe,
tra-la-la-la-la-la-la,
I play a reed-pipe,
cheering up someone's soul.

I walk along a quiet river,
tra-la-la-la-la-la-la,
Timid sheep are asleep,
the fields are gently rocking.

Sleep, sheep and lambs,
tra-la-la-la-la-la-la,
Beyond the fields of red clover
stand slender poplars.

A little house is hidden there,
tra-la-la-la-la-la-la,
A pretty maiden will have a dream,
That I gave her my soul.

And to the tender call of the reed-pipe,
tra-la-la-la-la-la-la,
She will come, as if towards a bright dream,
Through the garden, through the fields.

And in the forest under the dark oak,
tra-la-la-la-la-la-la,
She will wait in a languorous fever
At the hour when the earth falls asleep.

Dreams op. 38 no. 5 /Teternikov
Translation © Philip Ross Bullock

There is nothing in the world
More longed for than sleep,
It enchants,
It brings silence,
On its lips
Is neither sadness nor laughter,
And in its fathomless eyes
There are many secret delights.

Wide are its wings,
Wide its two wings,
And so light, oh so light,
Like the darkness at midnight.
We cannot know how it carries us,
Whither and on what,
Its wings do not beat,
Its shoulders do not move.

**A-oo! Op. 38. No 6 /Balmont
Translation @Laura Claycomb**

Your tender laughter was a fickle fairytale,
It calls me out of the dream on pipe chimes.
Now my garland of poetry crowns you.
Let's go, let's run, both of us, to the
mountainside!

But where are you?
Only the pipes from the top chime...
One flower to another flower light the candle
of midday.
And someone's laughter calls to me from the
depths.

**Geweihter Platz op. 41 – Motto
Goethe**

Wenn zu den Reihen der Nymphen,
versammelt in heiliger Mondnacht,
Sich die Grazien heimlich herab vom
Olympus gesellen;
Hier belauscht sie die Dichter, und hört die
schönen Gesänge,
Sieht verschwiegener Tänze
geheimnißvolle Bewegung.
Was der Himmel nur herrliches hat, was
glücklich die Erde
Reizendes immer gebar, das erscheint
dem wachenden Träumer.
Alles erzählt er die Musen, und daß die
Götter nicht zürnen,
Lehren die Musen ihn gleich bescheiden
Geheimnisse sprechen.